

Motto:

Vždy udělej správnou věc -
to uspokojí nějaké lidi a
ohromí ten zbytek.

Mark Twain

Číslo 136

Podzim

2021

ročník

XXXVIII

Vydáno v srpnu 2021

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

LÁZNĚ V ČECHÁCH

KOLONÁDA
V KARLOVÝCH VARECH

Františkovy
Lázně

Jánské Lázně

Karlovy Vary

Mariánské Lázně

Poděbrady

Teplice

Lázně v Čechách.

Františkovy Lázně: Leží v okrese města Chebu, Karlovarský kraj. Založeny v roce 1793 jako ves císaře Františka a v roce 1897 jim byl úředně přiznán název léčivých lázní. Malebné město má šachovnicový půdorys s řadou empírových a klasických budov, jež jsou umístěny uprostřed krásných parků.

AQUAPARK –HOT SPRINGS –nabízí kryté bazény a venkovní bazény, jež mají travnaté pláže. Area má 4 vnitřní a 3 venkovní bazény.

Nabízí vodní masáže, saunu a to vše vede k odpočinku a uvolnění.

K dispozici je široký výběr lázeňských procedur.

Tyto Lázně nabízí své služby během roku více než 100 000 návštěvníkům, bohužel Covid snížil návštěvnost na minimum a Lázně teď zápasí o svou existenci. Tento rok se rovněž rozhodne zda Lázně budou zařazeny do Seznamu světového dědictví.

Františkovy Lázně

Vodní masáž

Aquapark - hot springs

Jánské Lázně:

Leží v majestátním okolí hor Krkonoš. Nabízí léčivé i rekreační procedury v teplých minerálních vodách. Prameny jsou známy již přes tisíc let.

Lázně jsou obklopeny lesy

Kolonáda

Okolí kolem Lázní je neuvěřitelně krásné a v zimě je zde středisko zimních sportů, podporované lanovkami. Městem vede kolonáda.

Karlovy Vary:

V roce 1370 král Karel IV. udělil městu privilegia blížká královským právům. Město leží na soutoku řeky Ohře a Teplé. Tyto lázně jsou největší v republice a také světově nejznámější.

Město nabízí 13 termálních minerálních pramenů, ten 13 je pomenován "Becherovka". Jak vznikl likér Becherovka máme velmi zajímavé materiály a vysvětlujeme její vznik na str. 14, pod hlavičkou "Zdraví" protože Becherovka tvrdí, že i ona sama má léčivé účinky.

Tyto termální prameny dosahují teploty až 73C. Jsou účinné na choroby trávicího ústrojí a metabolismu.

Na území města během času tryskalo až 300 pramenků. Největší gejzír tryskal až 2 000 litrů za minutu.

Během existence lázní se zde léčilo více než 6 milionů lidí.

Karlovy Vary kromě léčby nabízejí světoznámý Filmový Festival, jehož se zúčastňují slavní herci, a známé osobnosti ze světa. Každý rok o festivalu psal

pro nás pan Březina. Kromě tohoto Festivalu se zde každý podzim odehrává Dvořákův Hudební Festival.

Beethoven

Mnoho světových osobností se zde léčilo, počínaje Karlem IV. Následují jména jako: Petr Veliký, J.S. Bach, císařovna Marie Terezie, G.Casanova, J.W.Goethe, F.Schiller, L.van Beethoven, N.Paganini, F.Chopin, N.Gogol, F. Palacký, F. Liszt, R. Wagner, A. Dvořák. K.Marx, J.Brahms, L.Janáček .A.Mucha, M.Ataturk, R. Friml, Z. Fibich, S. Freud. T.G.Masaryk, K. Čapek, F.Sinatra, A. Chačaturjan a mnoho dalších osobností.

V roce 1983 se zde léčilo 77 342 pacientů. V zimě okolí města nabízí perfektní terény pro lyžování.

Karlovy Vary jsou také známy svým porcelánem a uměleckým sklem.

Mariánské Lázně:

Nabízejí minerální uhličitě prameny jež pomáhají uvolnit dýchací cesty, rovněž pomáhají léčbě ledvin, metabolismu, pohybovým svalům.

První lázeňský dům byl založen v roce 1805 a zasvěcen Panně Marii

V roce 1984 se zde léčilo přes 12 tisíc pacientů. Zdejší prameny jsou známy již od roku 1528.

Městem vede novobarokně secesní Kolonáda Maxima Gorkého, který se zde léčil. Kromě něj Lázně byly navštíveny osobnostmi jako Petr Veliký, J.W. Goethe, Karel Marx, Frederyk Chopin.

Lázně Poděbrady:

Dne 1. srpna 1905 vytryskl z vrtu na nádvoří poděbradského zámku z hloubky 96.7 metrů silný pramen minerální vody. Tím začala historie Poděbrad jako lázní. Léčby se soustřeďují na srdeční poruchy a pohybové ústrojí.

Poděbradský zámek

Teplice (Šanov):

Město Teplice a rovněž město Šanov nabízely svoje léčebné ústavy; vzájemně si konkurovaly a tak v roce 1895 se spojily pod názvem Teplice –Šanov a za dalších sto let, Šanov zmizel úplně.

Lázně Teplice jsou nejstarší lázně v Čechách i ve střední Evropě díky české královně Juditě. V roce 1154 založila u teplých vod klášter, kde se po prvé léčilo s použitím termálních pramenů. Léčebné úspěchy vedly ke stavbám dalších budov. Než pramen začal tryskat ze země, po staletí dešťová voda z Krušných hor se vsakovala do země a to trvalo mnoha staletí než tlak vytlačil vodu nad povrch země.

Teplice leží na úpatí Krušných hor, jež překrásně rámuje město. Teplice mají mnoho menších parků, většinou v blízkosti lázeňských budov s vodními fontánami. Kromě parků, Teplice si udržely mnohá stromová a navíc nabízejí překrásný park zvaný Zámecká zahrada, kde je rybník s aristokratickými labutěmi,

Pramen "Pravídko" v Teplících.

Na druhém konci zahrady, jsou klece s veverkami. Od začátku 50. let se tento kout stal ohromně populární hlavně pro děti.

Naše rodina se přestěhovala do Teplic v roce 1947, protože tatínek dělal výpravčího na Hlavním nadraží, tak jsme dostali byt. Byly to tři pokoje, v domě pro návštěvníky lázni a tak do pokojů se chodilo z chodby. Žádná koupelna. Když jsi si zařídil z jednoho pokoje kuchyň, tak jsi šel ven na chodbu do ložnice. Z okna jsme se dívali na Kamenné lázně, krásnou novorenezanční budovu, jež seděla na začátku parčíku. V 50tých letech kolem lázní jsme viděli mnoho pojízdných židlí s dětmi, které měly polio, židle tlačily matky nebo chůvy. Děti se koupaly a plavaly – ano, plavaly – v teplých bazénech lázní.

Kamenné lázně

Blízko Teplic je hora Doubravka, kde byly jeskyně, eldorádo to pro děti. Rovněž Astronomická společnost během letních měsíců umístila dalekohledy kolem Doubravky a lidé se přicházejí dívat na hvězdy

Teplice měly mnohá stromoví, byla tam Lípová ulice a ta vskutku voněla celé jaro. Ve středu města je Divadlo bří Čapků, kde se hrají činohry, ale také tam účinkuje Ústecká opera. V letě se odehrává Festival Beethovenovy hudby..

Do Teplic se zajížděl léčit Richard Wagner, který napsal své sestře: “Ach, tyhle Teplice se svým vzdálenějším okolím, to je opravdu nejkrásnější co znám” V Teplicích se údajně odehrála epizoda mezi Beethovebem a Goethem; procházeli se spolu, Goethe zvedl klobouk jakémusi aristokratovi a Beethoven řekl: “Co zvedáte klobouk, ten by měl zvednout klobouk vám!”. Inu, klasicismus se ztrácel, romantismus byl na obzoru. Teplické termální vody obsahují radioaktivní minerály. Léčí se zde pohybové a oběhové ústrojí.

Teplice jsou malebné město, ale po pravdě musím říci, že vzduch tam byl prašný, neboť zde bylo mnoho dolů na uhlí a to trvalo až do 80tých let. Dále jsou zde umělecké sklárny, textilní a mnohé jiné průmysly. Městem neprotéká řeka, ale mají jeden venkovní bazén a několik km od města je město Bilina se skálou na kterou jsme šplhali a rovněž se koupali v řece Bilině. Co zbývá jsou vzpomínky a protože jsou bezstarostně dětské, vše o Teplicích se zdá krásné.

Podrobné informace o léčbě a cenách, si vyvolejte na **Googlu.cz**. Všechna lázeňská místa jsou tam uvedena.

PODZIM LÍDA BAUŠOVÁ

(povídání hlavně o houbách.)

Obrázek L. Baušové

V tramvajích, metru a autobusech projíždějících kolem vlakových a autobusových nádraží uvidíte na podzim neobvyklou skupinu cestujících. Zejména v neděli večer se nelze vyhnout divoké ukoptěné tlupě, která se vrhne do dopravních prostředků, ověšená ruksaky, kufry, košíky a taškami. Jsou to houbaři vracející se domů s weekendovým úlovkem

Zaleží na jednotlivém roce a počasí, aby houby buď rostly jako divé a nebo vůbec ne. I když člověk není vášnivý houbař, musí si přiznat, že co se hub týče příroda se vydováděla. Nádherná rozmanitost barev, tvarů i velikostí každého zaujme. A ta radost, když někde pod stromem ve vysoké trávě odhalíte skupinku červenohnědých křemenáčů, nebo rodinku zlatých lišek a v suchém listí skrytý hříbek nebo alespoň zlatohnědý klouzek. A ty spousty různých

holuběnek a václavek. A nesmíme vynechat ozdobu lesů: muchomůrku červenou.

Když se konečně uondání, hladoví a špinaví, dostanete domů, nastane problém. Ty houby musíte očistit a zpracovat, jinak se do nich do rána dají červi a můžete je vyhodit.

Z české historie: Romantické písně

Moji drazí čtenáři, naši rodiče už patří do historie a my tam za chvíli budem patřit také. A tak dnes zpátky k mé mamince. Maminka byla veselá, vtipná, ale v srdci romantická a ráda si zaplakala, když zpívala staré romantické písně. A ona mi ty písničky napsala a já Vám je dnes připomenu, snad i někdo z Vás si na ně rozpomene.

☉☉☉ Cikánko ty krásná , Karel Vacek

Stíny lesa tajemné nad tábořištěm sní, v dáli západ zhasíná v záři poslední,
Zmámila jsi duši mou tvou láskou falešnou, zdá se, že nebudeš už nikdy mou.
Cikánko ty krásná, cikánko malá, srdéčko ti láska má nespoutala,
jiného už vábí černé oči tvé, které se mi zdály být tak upřímné.
Až v ohni tábora zrudne tvůj vlas a houslí tesklivý ozve se hlas,
Vzpomeň si cikánko, že měl jsem tě rád, tu lásku ti nikdo víc nemůže dát...

☉☉☉ Darovalo mi děvčátko, od skladatele Dechovského

Darovalo mi děvčátko, prstýnek zlacený a já jí zase růži dal, na důkaz lásky svý.
Ona růžičku schovala do knížky zlacené a já prstýnek nosíval na důkaz lásky své
Však minul lásky krátký sen, růžičce uvad květ a mé děvčátko spanilé,
opouští tento svět.... Umírajíc mi pravila, hladíc mně ručkou vlas,
Neplač vždyť my se sejdeme u pána boha zas.
Až přijdeš k bráně nebeské, poznám tě dle prstýnku,
ty na mých řadrech uhlídáš uvadlou růžinku.

A česká moderní píseň (již méně romantická)

A i my máme své písně. Většinou byly zhudebněny J. Ježkem, napsány W+V.
A později jsme měli J. Šlitru a J. Suchého.

Život je jen náhoda: Voskovec a Werich, hudba Jaroslav Ježek

Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
Každý k moři dopluje, někdo dřív a někdo zas později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.
Až uvidí v životě zázraky, které jenom láska umí,
zlaté rybky vyletí nad mraky, tak porozumí,
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

Objevujeme češtinu:

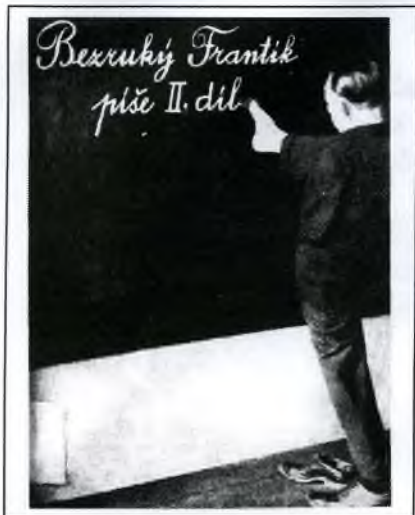
Jiří Sotona v Právu uveřejnil obsáhlý článek: "Vetřelci v češtině: vadí nebo pomáhají?" Předkládá nám slova, jež čeština bez potíží přebrala a mnohá dodnes používáme. Posud'te:

- Z portugalštiny: kokos, kobra, marmeláda
- Ze španělštiny: kamarád, armáda, korek, kaňon, mačeta, laso
- z angličtiny: víkend, manažer, svetr, koktejl, trénink, kovboj, skútr, notebook
- Z němčiny: knedlík, špendlík, knoflík, šňůra, mašle, šroubovák, žumpa
- Z polštiny: ropa, bryčka, brukev, kočkodán
- Z maďarštiny: bunda, bagančata, šohaj, guláš
- Z franoužštiny: garáž, portrét, barikáda, kompot, karoserie, bazén, karanténa
- Z latiny a italštiny: pomeranč, porcelán, banka, pošta, revoluce, sex
- Z řečtiny: demokracie, filozofie, fyzika, papír, panter
- Z čínštiny: čaj
- Z hebrejštiny: čurbes, melouch, čachry
- Z arabštiny: trafika, alkohol, káva, župan, maska
- Africké jazyky: kola, zebra, banán, vúdú

Nevyřešená hádanka: Nedávno jsem řekla Josefovi: "Nedělej s tím takové sarapatičky" a hned jsem se zarazila: co je to za slovo? Je vůbec české? A hle, slovo 'sarapatičky' jsem nenašla v Etymologickém slovníku a Česká poradna jazyková mi jen vysvětlila, že je to pohrdavý výraz pro zbytečnosti, ale neřekla mi nic o původu tohoto slova. Ano, mohu použít slovo 'cavyky', což v podstatě míní totéž a to je zmíněné ve Slovníku, ale slovo 'sarapatičky' jakoby vůbec neexistovalo. Používáte je někdy? Přece nejsem osamocená duše jež to slovo zná?

Polská spisovatelka OLGA TOVARCZUK napsala několik knih a obdržela několik světových cen. Její poslední kniha: "Drive your plow over the bones of the dead *" byla přeložena do angličtiny. Stojí za to se podívat zda byla přeložená do češtiny. Nám je to trochu jiná kultura, jiný druh psaní, ale příběh je originální a Česká republika je několikrát citovaná jako vysoce kulturní země. Češi jsou otevření diskusi a novým směrům. *(Pokus o překlad: "Zaorej kosti mrtvých")

(OBDIVUHODNÝ PŘÍBĚH LIDSKÉHO UMU A VYTRVALOSTI.)**Bezruký František nohou potřásl pravici amerického prezidenta.**

**František píše nohou
na tabuli**

“Čáp, který mě do naší chalupy přinesl, mi ukousl ruce. Ovládám řadu dovedností, ale nejsem zručný, nýbrž znožný”

František Filip přišel na svět v roce 1904 jako nejmladší ze šesti dětí. Narodil se bez horních končetin, ale nohama se naučil vše co dělají ruce. Sebral kámen a vymrštil jej přes střechu. Uměl se nohama i prát.

Když šel do první třídy, v prstech pravé nohy držel tužku, psal hezky, ale museli mu vyrobit speciální lavici, protože potřeboval prostor když zvedal nohy. Na obrázku jej vidíme jak píše nohou na tabuli. Chodil rád na nádraží, lidé z oken mu házeli drobné mince i pamlsky. Díky náhodě v roce 1913, Františka z okna vlaku viděl Dr. Dvořák, místopředseda pražského spolku

pro léčbu a výchovu mrzáků (Tehdejší terminologie.)

A tento pan doctor přijal Františka do Jedličkova ústavu v Praze.

Rodiče s odchodem Františka souhlasili. **“Chci a proto umím!”** znělo heslo učitele, ředitele Františka Bakuleho.

Odpoledne byla školní výuka, po ní následovala výuka řemesel. Chovanci také vyráběli hračky i suvenýry a vše se prodalo. Během 1. světové války, do ústavu sváželi invalidy z válečných bitev a – těžko si dnes představit – děti učily tyto postižené vojíny jak žít bez rukou či nohou. “To musíte dělat takhle, pane vojáku”, vysvětlovaly děti jak správně nohama držet pilku nebo hoblík.” Děti i vojáci vyráběli různé suvenýry a užitečné předměty a jejich výrobky šly tak na odbyt, že to byly děti v čele s Františkem, jež založily Výrobní dětské družstvo a František byl zvolen jejím ředitelem.

Družstvo zvolilo vedení i závodní radu, určili pracovní dobu i odměny. Když skončila válka, ředitel Bakule založil vlatní Bakulův ústav pro výchovu životem a prací na Smíchově a František se stal členem nového ústavu. František vyřezával loutky, hrál s nimi, měl úspěch. Když mu bylo 16 let, naučil se řídit auto, jež mu daroval Ústav Amerického červeného kříže. František také začal psát do novin. Popisoval jak se naučil řídit nohama a najednou se stal tak slavným, že byl o něm natočen dokumentární film "Bezruký šofér".

František byl pozván jako člen "Bakulových zpěváčků" do Ameriky, kde se setkal s H. Fordem, který byl tak uchvácen Františkovou šikovností, že mu věnoval auto s úpravou na nožní ovládání. To auto si vzal František s sebou do Prahy. V Americe se také setkal s prezidentem Hardeingem, který podal Františkovi svou pravou ruku a František už měl připravenou pravou nohu opěťovat prezidentův stisk.

Děti v ústavu krmí králíky

Moje psí přítelkyně

V roce 1927 požádal Zemskou správu v Praze o povolení přednášek na téma 'Jak používat nohy místo rukou'. Přednášel ve školách i biographech. Ukazoval jak navlíknout niť do jehly, jak šít, jak šroubovat, prostě vše co samozřejmě děláme aniž na to musíme myslet. Prodával své fotografie s podpisem za jednu korunu. O sobě napsal dvě knihy "Bezruký František píše o sobě" (1926) a "Bezruký František píše. II.Díl" (1931). Dále napsal "Moje psí přítelkyně" a novelu "Paní Olga". Vydával a redigoval časopis Spolku tělesně vadných a zmrzačených 'Náš boj' a v roce 1941 vydal další knihu "Úspěch".

Z Práva podle Dany Braunové.

Vždy rádi čteme dopisy, jež nám občas zašle pan Jaroslav M. s různými výstřihy, které se nám také hodí, a hlavně proto, že dopis českého občana, který žije v republice, je vskutku autentický. Nejdříve výňatky z dopisu z 10.5.21:

“Dne 12. dubna jsme vzpomínali 60. výročí od obletu zeměkoule Jurijem Gagarinem. Muselo se však upřesnit, že vlastně celou Zemi neobletěl, ale přistál o 1540km blíže. My

českého kosmonauta nemáme, zato Slováci mají dva – V. Remek je po otci Slovák i když maminka byla Češka.

Dne 1.5. bylo 76. výročí od prvního povstání v tehdejším Protektorátu, v městě Přerov. Němci povstání během dne potlačili a přes 20 účastníků povstání bylo na přímý příkaz K.H.Franka dne 2. května popraveno na střelnici a tamtéž zahrabáno do země. Povstání vypukla i v jiných městech, také v Praze. Pražské povstání si vyžádalo ca 3000 obětí, mimo to zahynulo 700 rudoarmějců.

Na našem území padlo při osvobození celkem 140 tisíc rudoarmějců, 20 tisíc rumunských vojáků, kteří přešli na sovětskou stranu a 116 amerických vojáků. Socha maršála Koněva byla asi tak před rokem odstraněna v Praze 6. A tak si říkám ‘jsme ještě kulturní národ nebo divoši?’

Co se týká covidu do dnešního dne si epidemie vyžádala přes 30 tisíc obětí, převážně seniorů. TV předvádí filmy s Jiřinou Bohdalovou, zpěvákem Josefem Zímou - inu, čas šíleně běží.

Dopis z 21.6.21:

Při vydávání nových občanských průkazů se nebude uvádět t.zv. rodné číslo, ale budou doplněny otiskem palce. Ženy si mohou zvolit formu jména, když se provdají. Máme také návrhy, aby se neuvádělo pohlaví.

Také v červnu byla zrušena poslední telefonní budka. Celkem jich bylo u nás 30 tisíc a objevily se před 110 léty....

Jaroslave, děkujeme.

A jak se máme my? Většina nás sedí doma a já sama necítím žádné omezení, protože jsme seděli doma ještě než začal Covid. Co mi vadilo, byly zavřené knihovny, ale měla jsem štěstí, připomněla jsem si tři ohromné knihovny u Kargerů a oni jsou ochotni mi půjčit cokoliv, a tak jsem četla Paměti Chruščeva, biografii Einsteina, teď čtu o bohaté rodině Rockefellerů. Jedna z jejich knihoven je plná románů, novel, prostě Kargerovi by se mohli nazvat když ne veřejnou, tak přátelskou, soukromou knihovnou.

Díky za důvěru. E.K.

A co se děje u nás:

Milí čtenáři: Jak všichni víme, Covid zastavil veškeré akce naší pobočky Sdružení s výjimkou vydávání DD. Neměli jsme výroční schůzi, večere pro seniory, filmová představení a zájezdy na představení Nového divadla. Na tuto činnost nám Ministerstvo zahraničí ČR poskytovalo finanční podporu. Tento příspěvek máme teď k dispozici.

Vzhledem k tomu, že pravidla Covidu se uvolňují, doufáme, že pro osoby s dvojí dávkou vacciny, budeme v druhé polovině roku moci uspořádat náhradní akce alespoň pro občany z okolí Kitcheneru, Waterloo, Cambridge a Guelphu. Pro ně přikládáme malý seznam návrhů na autobusové zájezdy na různé akce. Jízdy autobusem by hradila pobočka Sdružení.

Ty, kteří anketu dostanou prosíme, odpovězte nám co nejdříve o kterou akci máte zájem, abychom se mohli pokusit zájezdy realizovat. Jak odpovědět je uvedeno v té přiložené anketě. Pro čtenáře z míst vzdálenějších tuto anketu nepřikládáme.

Standa a Jana Staňkovi

S radostí děkujeme našim čtenářům, kteří přispěli a přispívají na naši činnost, včetně DD.

Do 28.6. přispěli na DD: Faimon J., Lukavská M., Nenkov I.

Po všech těch vážných úvahách, zakončíme nějakým starým vtipem. Snad nám připomene staré časy.

Z knížečky **Humor na ně**, od A. Čížka a J. Morrise, z roku 1975.

Svolal si svatý Petr všechna zvířátka v nebi a řekl jim: "Slyšel jsem z pražského rozhlasu, že v Československu je teď ráj. Kdo to chce zkusit?" Přihlásil se osel. Druhý den byl zpátky. Zklamaně hýkal: "Tam mají tolik oslů, že se našinec nemůže uplatnit". Zkusilo to prase, ale už večer bylo nazpět. Zachrochtalo: "Všechna koryta jsou obsazena". Do třetice se odvážila koza. A hle - vrátila se až za pět let. Trhala nešťastně hlavou: "Jen jsem mekla – tak mě zašili!"

"Tak jak se máš člověče?"

"Ale jako mandelinka bramborová...Celý den okusuji brambory a čekám kdy mě seberou".

Zdraví a jídlo.

“Tajemství třináctého pramene:”, to je “Becherovka”.

V roce 1803 Karlovy Vary byly již světoznámé svými prameny. Ve městě měl lékárnu pan Josef Becher a toho navštívil anglický dr. Frobig, který doprovázel říšského hraběte během jeho léčby. Dr. Frobig dohodl s panem Becherem, že si v jeho lékárně bude zkoušet různé sloučeniny. Becher ochotně souhlasil, a brzy si uvědomil, že dr. Frobig se vyzná v rostlinách i chemii. Když dr. Frobig s hrabětem opouštěl KV, přišel poděkovat Becherovi za jeho spolupráci a řekl: “Zde máte něco co můžete použít” a dal mu papír s různými návody.

Pan Becher byl nadšen, doufal, že se takto dozví o tajemném receptu, o kterém doctor mluvil, že recept vysvětluje, jak vytvořit žaludeční likér.

Becher se zavřel v lékárně a zkoušel a zkoušel.

Vzalo to dva roky a když konečně Becher ochutnal svůj výrobek, byl nadšen. **Byla to žaludeční hořká!** Perfektní nápoj pro pacienty, kteří přijížděli do KV si vyléčit žaludeční potíže!

Becherovka přišla na svět v roce 1807, pod názvem “Žaludeční hořká”. Becher věděl, že nemůže konkurovat pramenům, ale jako obchodník také věděl, že lidé si rádi připijí a tak zařídil výrobu skleniček, jež si zájemci mohli vzít s sebou domů a výrobu malých pohárů, ze kterých mohli hosté popíjet likér v restauracích.

J. Becher vedl podnik až do roku 1841, recept byl přísně střežen, uschován a jedině syn Johann, který zdědil podnik, věděl kde je recept schován. Johann rozšířil výrobu a prosadil Becherovku do světa. Likér se prodával ve speciálních plochých lahvích. Láhve mají různý obsah ale nezměnily svůj tvar. A mají stále stejné nálepky. Likér obdržel ochrannou známku od chebské obchodní komory.

Zde v Kanadě ji můžete koupit v LCBO obchodech. Na zdraví!!

Dobří lidé žili a žijí mezi námi:

Možná, že si ještě někdo z nás vzpomene - i když matně - že v roce 1939 z Prahy odjížděl vlak plný dětí. Rodiče stáli na peroně, a mávali dětem - potlačovali slzy a snažili se usmívat. Vlak byl plný dětí, jež odváželi do Anglie. Židovské děti a celkem jich bylo odvezeno - zachráněno - 669. Stejně transporty se uskutečnily v Rakousku a Německu - celkem zachráněno 9 tisíc dětí.

V české republice toto zorganizoval Angličan, pan Nicholas Winton. Ten přesvědčoval různé církve v Anglii, vládu, hledal sponzory mezi Angličany aby dali domov ohroženým dětem.

V červenci 1939 židovští rodiče Gissingovi přihlásili své dvě dcerky - Věru a Evu - do transportu do Anglie. Děvčátka byla zařazena do transportu. V Anglii byly děti rozděleny do různých městeček, Věra a Eva skončily v městečku Breconshire, kde také začaly chodit do anglické školy. Do tohoto městečka bylo přiděleno 30 dětí.

Věra po 40 letech napsala o svém životě v Anglii knihu "Perly dětství" a tak víme, že obyčejní Angličané ukázali neuvěřitelnou dobrotu vůči těmto dětským uprchlíkům, kterým bylo stěží přes 10 let. Děvčátka chodila do anglické školy, ale v roce 1940 byla založena blízko jejich bydliště česká škola s českými učiteli a kdo mohl, tam chodil. Věra se dokonce 2x setkala s prezidentem Benešem, kterého velmi obdivovala. On jí řekl o české škole.

Rodiče těchto děvčátek zahynuli v koncentračním táboře. Když válka skončila - to už byla 15letá děvčata - Věra toužila jet zpět do vlasti, vrátila se, ale tam už žila jen teta, jejich domek byl obsazen jinou rodinou, nikdo ji nepřivítal, nikdo nečekal, byla umístěna do tábora uprchlíků a její sen o drahé vlasti se hroutil. Vrátila se zpět do Anglie.

Po 40 letech života v Anglii, Věra s Evou našly přežívající Čechy - bývalé spolužáky a ano, uskutečnilo se shromáždění 70 Čechů a tito v roce 1988 osobně poděkovali panu Wintonovi a řekli mu, že sami sebe nazývají "Wintonovy děti". Rovněž prezident Havel mu udělil Čsl. vysoké vyznamenání a poděkoval mu za jeho zásluhy.

My také děkujeme.

KRAJANSKÉ TELEVIZE:**ČESKÁ TELEVIZE NOVÁ VIZE**

producentka Markéta Slepčíková, tel (647) 892-6912

E-mail: novavize.ca @ gmail. com

webová stránka: www.novavize.com

Adresa: **Nová Vize, 7 Auburn Ave. Toronto ON, M6H 2L6**

PREMIERA sobota ráno v 6 hodin

a večer v 9 hodin

úterý 9.00 h. ráno

na kanálu OMNI TV

SLOVENSKÁ TELEVIZE SLOVENSKÝ SVET

Producentka **Katarina Homolová**, tel (647) 233-3105

E-mail: slovenskysvet@gmail.com

PREMIERA sobota 6.30 ráno a v 11.30 ráno

středa 7.30 h. ráno, .

Na shledanou

V zimě !

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět. **Šeky vyplňujte takto:** Pay to: The Czech and Slovak Association of Canada a adresujte:

K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvíl, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ekratoch @ sympatico. Ca

telefon: 519 821 3321

Redakční řada

Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Marie Lomičová, .

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová

Výtvarní umělci: Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl